

Rita Veenman

Kira kom je buiten spelen?

Kira kom je buiten spelen?

Een voorleesboek van Rita Veenman

Illustraties van Lyn Bollen

Uitgave via Bookmundo

© Rita Veenman

ISBN 9789403765181

Inhoud

Herfst	8
<i>Het nieuwe meisje</i>	8
<i>Een huis met een trap</i>	10
<i>Een mooie septemberdag</i>	12
<i>De eerste schooldag</i>	13
<i>Bramenjam en drakenbrood</i>	15
<i>Wennen in het nieuwe huis</i>	17
<i>Herfstpret</i>	19
<i>Zand kruien</i>	22
<i>Grijs weer</i>	23
<i>Een egel huisje</i>	24
<i>De groene schutting</i>	25
<i>De egel</i>	26
<i>Bijna Sint-Maarten</i>	27
<i>Bladeren harken bij de buurvrouw</i>	28
<i>De aankomst van Sint</i>	29
<i>Lizzy komt spelen</i>	32
<i>Piet zag een egel</i>	33
<i>Schoen zetten</i>	34
<i>Kindje op komst</i>	35
<i>Donkere dagen voor kerst</i>	36
Winter	38
<i>Vervelen</i>	38
<i>Kerstboom kopen</i>	39
<i>Kerstvakantie</i>	40
<i>Een pakketje van oma</i>	42

<i>Weer naar school</i>	43
<i>Een koude dag</i>	44
<i>Ziek, thuis op de bank</i>	45
<i>Vogeltjes in de tuin</i>	46
<i>Oom Tim</i>	48
<i>Het begint te sneeuwen</i>	49
<i>Een witte wereld</i>	51
<i>De sneeuw smelt</i>	53
<i>Het verkleedfeest</i>	54
<i>Bijna voorjaarsvakantie</i>	55
<i>Voorjaarsvakantie</i>	56
<i>Het zomerhuisje</i>	58
<i>Lente in de lucht</i>	60
Lente	62
<i>De lammetjes</i>	62
<i>Een bijzonder nacht</i>	64
<i>Tulpen plukken en een boze buurman</i>	65
<i>Tuinkers en de hazen</i>	67
<i>Kuikentjes</i>	69
<i>Bijna Pasen</i>	71
<i>Bezoek</i>	72
<i>Eieren zoeken</i>	73
<i>Paasochtend in het duin</i>	74
<i>Vogels helpen</i>	76
<i>Witte kniekousen en rood bloed</i>	77
<i>Een picknick met de klas</i>	78
<i>De grote hond</i>	81
<i>De zaag</i>	82

<i>Pinksteren en Bent wordt zes.....</i>	<i>84</i>
Zomer	86
<i>Zomerfeest.....</i>	<i>86</i>
<i>Eenhoorn.....</i>	<i>87</i>
<i>Boodschappen en zin in ijs.....</i>	<i>89</i>
<i>De blokhut.....</i>	<i>90</i>
<i>Fruit op een stokje</i>	<i>91</i>
<i>Slakken zoeken.....</i>	<i>92</i>
<i>Op bezoek bij meester Wouter</i>	<i>93</i>
<i>Bloemen en zeep.....</i>	<i>95</i>
<i>Bents laatste schooldag.....</i>	<i>96</i>

Herfst

Het nieuwe meisje

Bent gluurde tussen de takken van de heg door. Hij was nieuwsgierig naar het nieuwe buurmeisje. Een week geleden kwam de grote verhuiswagen met de nieuwe burenen. Het nieuwe meisje was, net als hij, vijf jaar. Bent liep over het pad achter de huizen en plotseling kwam het meisje uit het tuinhekje van haar tuin. Ze had een gele jurk aan en ze had lange bruine vlechten. “Hoi”, zei Bent, “wil je mijn tuin zien?”, “Ja”, zei het meisje, “dat wil ik wel”. Plotseling wist Bent weer hoe ze heette. “Jij bent Kira”. “Ja en jij heet Bent, dat weet ik nog wel”, zei Kira, “morgen kom ik in jouw klas, juf Loes heeft dat verteld, Ik ben met mijn mamma naar de school geweest”. “Ja, juf Loes, dat is mijn juf”, knikte Bent. In de tuin van Bent groeiden zonnebloemen tegen de schutting. Eén zonnebloem was zo lang als Kira. “Kijk”, wees Bent, “zo hoog zijn onze zonnebloemen al. De langste is even lang als mijn pappa”. Toen zag Kira een boomhut in de hoek van Bents tuin. “Kijk”, riep ze en klom heel snel het houten laddertje van Bents boomhut op, omhoog in de berkenboom. Ze riep van daarboven naar Bent: “Ik kan onze tuin zien, Bent!”. Even later klom ze weer naar beneden. Kira was weer op de grond en nu gingen ze samen in de zandbak zitten. “Vind je het leuk in deze straat”, vroeg Bent terwijl hij zand in een emmertje schepte. Kira, knikte, “ja want nu heb ik een tuin en een buurjongentje”. “Wie is dat dan?”, vroeg Bent. “Jij toch”, zei Kira.

Kira ging terug naar haar eigen huis. “Zullen we morgen buiten spelen?”, riep Bent naar Kira. Kira knikte van ja en zwaaide.

Bent ging mee met mamma en Linde, zijn zusje, naar de moestuin op de fiets. De appeltjes konden geplukt worden deze week, had mamma verteld, ze waren rijp. Ze waren er al snel en liepen de tuin in, daar in de moestuin stond de appelboom. Wat hing die boom vol met appels, ze glommen en hadden rode wangen. Het was een hoge appelboom, de tuinman had een ladder tegen de boom gezet. Eerst plukte Bent de appels van de laagste takken, hij kon er makkelijk bij. Hij wist wel hoe je appels plukte, de appel in je hand, even draaien, een kort rukje, dat ging goed. Nu klom Bent op de ladder, mamma hield de ladder vast en hield Bent in de gaten. Daarboven reikte hij naar de dikste appel waar hij bij kon, ja hebbes, hij had de dikkerd te pakken. Ze verzamelden van de grond appels waar de wormen nog niet van hadden gegeten. Er zoemden daar een zwerm wespen rond de appels. De mand met appels was zwaar geworden, mamma droeg de mand. Ze



liepen langs de kas waar de courgettes en tomaten groeiden. Het was heerlijk warm in de kas, het rook er zo lekker naar alles wat groeide. Bent mocht in de kas nog een paar knalrode tomaten plukken. Ze betaalden de tuinman in het houten schuurtje en fietsten naar huis terug, met een fietstas vol met appels en een fietstas vol met groente. 's Avonds was er een schaal boordevol appelmoes bij het eten en pappa beloofde dat hij een keer een appeltaart ging bakken van de appels die nog over waren. "Niet vergeten hè?", zei Bent streng tegen zijn pappa.

Een huis met een trap

Kira was bij haar oma, ze zou vandaag door oma naar haar nieuwe huis gebracht worden. Voordat ze bij oma ging logeren had ze in de flat waar ze woonden, samen met mamma het speelgoed in de verhuisdozen gestopt, omdat ze in het nieuw huis ging wonen, een huis met een tuin. Eenhoorn, haar knuffel en Liesje, haar pop, mochten niet in een verhuisdoos, dat was zielig. Die logeerden samen met Kira bij oma. Ze zat samen met pop Liesje, Eenhoorn en poes Snoes op oma's bank.

Toen mamma haar naar oma bracht met de auto had Snoes de poes zachtjes gemiauwd in zijn kooitje op de achterbank, want poes ging ook bij oma logeren. Voor ze wegreden bij de flat zwaaiden mamma en Kira naar de flat waar ze nu nooit meer zouden wonen. "Dag huis", riep Kira omhoog, ze keek naar de ramen. De ramen waren kaal, er stonden geen plantjes meer in de vensterbank, de gordijnen waren eraf gehaald en in een doos gedaan. "Kira, hier ben je geboren, hier stond je wiegje, dat zal ik echt nooit vergeten", zei mamma. Kira liet pop Liesje zwaaien naar het raam van de flat, met haar kleine poppenhand en Eenhoorn keek omhoog naar de flat. Eenhoorn wist vast nog wel dat hij een keer van het balkon was gevallen, dat was schrikken. Kira had Eenhoorn tussen de struiken beneden gevonden, hij had gelukkig niets.

Twee nachtjes had Kira al bij oma geslapen, nu gingen ze naar het nieuwe huis in de Nachtegaalstraat. Snoes de poes bleef nog een weekje bij oma tot in het nieuwe huis alles op zijn plek stond.

Pappa en mamma hadden alles ingepakt, toen Kira bij oma logeerde, alles uit het huis was in verhuisdozen gestopt. De spulletjes uit de kamer, uit de keuken, de pannen en de borden. De bedden en de wasmachine en de stoelen gingen natuurlijk niet in een verhuisdoos, dat paste niet. De mannen, de verhuizers, hadden toen alles met de grote verhuishwagen naar het nieuwe huis gebracht: bedden en matrassen, de bank en de tafel. Alle kamers van de flat waren toen kaal en leeg.

Nu reed oma met Kira de straat in, de Nachtegaalstraat, ze stapten uit de auto en even later stapten ze over de drempel van het nieuwe huis. Kira was zo blij dat ze er eindelijk was, ze knuffelde pappa en mamma en huppelde door het hele huis. Ze ging eens goed rondkijken. Ze huppelde tussen alle dingen door, want het huis stond nog boordevol spullen. Toen oma thee had gedronken en alles had